

๔๔ ג' עשרה קין הילקוקן

ונאמר אליהם מדרש הארץ דשא עשב יא
מוריע עץ פרי עשה פרי למיינו אשר ורעו בון על הארץ וזה
כון: ותצא הארץ דשא עשב מוריע עץ למיינו ועץ עשה פרי יב
אשר ורעו בון למינהו וירא אלהים כי טוב: טז' דיאך

ונצרך יהוה אלהים אתי האלים עפר מזיהר מה ויפה באפיו נשמת
חיה ויהי האדם לנפש חי: ותישׁ יהוה אלהים גנ-בעדן מקדם יי
ונשם שם אתי האדם אשר יזכיר:

(עמ)

๒) ייצר שתי יצירות, יצירה
לעולם הזה וייצור להחיה המתים יי

טז. (עמ)

ת"ד שלשה הטעמים הקב"ה בעולם הזה
מעין העולם הבא אלו הן אברם יצחק
יעקב אברם רפתים בוה' בבב' יצחק
צ' להבת ב' ביה' נמל יעקב רפתים בית' בבל' נילו'

טז' גמ' חמיאו

אל' יוחנן יעקב אבינו לא מת י. גערטן (ס)

יעקב לסת מט
וכן מטלען (ז) לדlein וגווע ולע
תינ' ומיט פלטראט נומוט (ז' יי')
גבי מנטה ודוקוט:

יעקב הטיעמו אקי'ת מעין עולם הבא, ולא
שלט בו יוצר הלו' ומלאך המות ורעה ותולעה
טז' גמ' זאגיא אלוי

צב מומור שיר ליום השבת טוב לחירות. י"ר' יצחק פחה י"ר או
כ"ה נתן لكم השבת, מהו ראו, אמר ר' אמי מרגוליתא
רבותיה לכנון, אר' יצחק כל עסקה של שבת כפל, עומרה כפל שנאמר
בשני העומר לאחד, קרינה כפל שנא', הי' ב'ים השבת שני בשים בני
שנה תמייטים נוי', ענשה כפל שנאמר י' מחללה מות יומת', מתן
שכרה כפל שנאמר י' קראת לשבת עוגן לדורש ה' מכבר, ואחרותיה
פטולות שנאמר י' יזכר את יום השבת נ' שטרו את יום השבת,
טומורה כפל מומור שור ליום השבת.
טז' גמ' טענין נ' י. גערטן (ס)

๑๑. וממה שרה ותקוזו. ז' מערת
המכפלה שנברה בו. טז. גמ' טענין.
ס' גערטן (ס)

ויצא יצחק לשוחה בשדה לפנות ערב ונשא עיניו וראה טז
והגנה גמלים באים: ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ס' ד'
ו��פל מעל הגולן: ותאמר אל-העבד קרי' האיש חילוח מהלך טז
בשדה לקראתנו ונאמר העבד הוא אדגע ותקח האערף ומתבקש:
טז' גמ' טו.

לשוחה בשדה לפנות ערבה, ומי לא
חו' לוח בותא או מקום אחר להחטף
אל אותה משורה היהת אשר קנה אברם סמוך
למערה כי'

טז' גמ' טו' טלה
טז' גערטן (ס)

וניהי תמי' שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני תמי' שרה: א' כ'
וימת שרה בקרן ארכג' הוא חברון בארץ גבעון ויבא אברם ב'
לשיפוד לשוחה ולבקתה: ויקם אברם מעל פניו מתו וידבר אל-בני י' ג'
חת לאמר: גוריוט שוב אנכי עמקם תנ' לו אח' קבר עמקם ואקברה ד'
טז' מלפני: ועננו בנירחות את אברם לאמר לו: שמענו אדני ה'
בשא אליהם אטה בתוכנו במבחן קברינו קבר את מתח איש ממננו
את אברם לא-זוכה מהך מכב' מתק: ויקם אברם וישתחו לעם ז'
הארץ לבירחות: וודבר אתה לאמר אם יש את נפשם לקב' אתי ח'
טז' מלפני שמעוני ופיגועי בעפרון בז' צח' ר' ונתני לאי מערת ט
המכפלה אשר לו אשר בקצתו שדה בכסף מלא תוננה ל' בתוכם
לאחות קבר: ועפרון ישב בתוך בירחות וענ' עפרון החמי אתי י'
אברם בגו' בירחות כל' בא עיר' עיר' לאמר: לא-אדני י'
טז' שמעני השדה גטני לן והמערת אשר בו לה נחתה לעני ביר' עמי
בנ' תמי' לך קבר מתק: וישתחו אברם לפנ' עם הארץ: וידבר אל' י' יט
בשדה קח מטן ואקברת את מתח שמה: וענ' עפרון את אברם יט
לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל' בכסף בין' ובגון מה' טז
קו' ואתי מתק קבר: וישקע אברם אל-עפרון ושקל' אברם טז
טז' לא-אברם לאחות קבר מתק ביר' עמי: ויקם השדה והמערת אשר.
כ' נ' לא-אברם לאחות קבר מתק ביר' עמי:

ונכתבה זאת הפרשה להודיע חסדי השם עם
אברם שהיה נשיא אלהים בארץ אשר בא לגור שם והיחיד³⁵ טז
וכל העם היו קוראין לו אדני, והוא לא אמר להם כן שהיה שר
וגודול, וגם בחינוי קיים לו ואגדלה שמן וזה ברכה, ואשתו מתה
ונכברה בנהלת ה'. ועוד כי רצה להודיענו מקום קבורת האבות
באשר³⁶ אנחנו חיבים לכבד מקום קבורת אבותינו הקדושים. טז' (עמ)

טז' א' אל-עוז בטה' דות משתפות כמה
קולדטסן משבירין כדו לכתב נ' חת, עשרה
פעמים כתוב בני חת בני חת, עשרה כנד
עשרה הרבה, ל' מתק שכל מי שהוא מביר
מקחו של צדוק כאלו' מקומות עשרה הרבה טז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

טז' והמלך דוד ז' ב' בא בימים ויכל' בגנדים ולא י'ם ל': ויאמרו א' ב'
לו עבדיו יבקשו לא-דני המלך נערה בTONLA' ועמדו לפנ' המלך
וותהי'לו סכנת ו捨ב'ה בטה'ו וחתם לא-דני המלך: ויבקש נערה ז'
יפה בכל גבול ישראל וישראל ומצוא א-אי'יש השגנית ונא' א'חה
למלך: ותנערה יפה עד' ממד ותחל' למלך סכנת ותסרת'ו והמלך ר'
לא ז' ז' נדרגה בז' חגנית מתרנשא לא-מאל' עני א-מלך ויעש ל' ר' רב' ה'
ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ולא-עצל' א-כיז מימי' לא-אמר י'
מדוע בכה עשת' גם' הוא טוב ת-אל' מא' וא-תוניל' הא-ר' א-בש' ז'
ויה' דבריו' עם י'זב' בז' צרונה ועם א-בי' הרקון ובז' הנ' ר' ז'
אדני'ה: נצדוק ה'ל'ם ובנ'ה בז' ח'זנ'ה: ויאמר נתן אל-בת' ישע' ז'
ו-הגבוקים אשר לדוד לא-ה' עם א-דנ'ה: ויאמר ה'ל'ם שמעת' ק' מלך א-דנ'ה ז'
אם-שלמה לאמ' ה'ל'ם ג' מלך א-דנ'ה בז' ח'זנ'ה וא-דנ'ה ז'
דוד לא דוד: עצה? ל' ב' וא-יעץ' נא' עצה ומלא' את-ינפ'ך ז'
ג' נ' בג' שלה' ל' ב' וקא' אל-המלך דוד וא-מראת אל-ל'יל' ה' אל-אי'ה ז'
אדני'ה הפ'לן בשבעת לא-מת' לאמ' ק' שלמה בון' מלך א-מלך ז'
והוא ישב על' כסא' ומדוע מלך א-ר' נ' בז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'